

i sine Hovedtræk være præget af en vis Hensyntagen til:

1) at det kommunale Selvstyre i Grundlovens Aand i passende Forhold kommer til Gyldighed og Virksomhed igjennem Sammensætningen af Repræsentationen for de paagældende Myndigheder, der have det Hverv i paakommende Tilfælde at iværksætte og udføre Loven;

2) at selve Foranstaltningerne indrettes med stadigt Hensyn til, at de volde saa lidt Afbræk, Ulempe og Beføstning som muligt for Befolkningen, og

3) at Omkostningerne, da Loven jo — hvad der ogsaa fremgaar af Anmærkningerne til samme — i det Væsentlige fremtræder som et almindeligt Stats- eller Samfunds-Anliggende, ogsaa for den største Del bør komme til at paahvile Statskassen, og kun for en mindre Del Kommunerne, tilmed da disse Statter og Afgifter almindeligt erkjendes for at være af en meget betydelig, for ikke at sige betænkelig, Størrelse og Stigning i Sammenligning med de direkte Statsstatter.

Med de saaledes fremførte Grundsætninger for Die, har Flertallet fundet sig ledet og kaldet til at foreslaa tilsvarende Endringer. Disse gaa derfor ud paa, at den kommunalt valgte Bestanddel af Myndighedernes Repræsentation forstærkes, saaledes at Tallet 1 ombyttes med Tallet 3 i de overordentlige Sundhedskommissioner (§ 1). Derved tilfigtes en større Betryggelse for, at de økonomiske Hensyn og Befolkningens Tarv i det Hele vil blive iagttaget ved Siden af den retskyndige og lægevidenskabelige Fagkundskab og Indsigt. Vel har Landstthinget i sin Tid ved Behandlingen af Lovforslaget taget visse

økonomiske Hensyn, idet det har udstemt et Afsnit i Regjeringens oprindelige Lovforslag, der paahød en tvungen Opførelse af Epidemihuse i Kommunerne for disse Regning. Men desuagtet har Flertallet foreslaaet nogle yderligere Endringer i Retning af økonomiske Tillæmpninger for visse Dele af Befolkningen, hvor saadant formenes at kunne forenes med Lovens Opgave og Die med i det Hele. Den mest indgribende Endring, der foreslaas, er den, at Forholdstallet for Omkostningerne af den ovenfor anførte Grund, forandres fra  $\frac{1}{2}$  imod  $\frac{1}{2}$  til  $\frac{3}{4}$  mod  $\frac{1}{4}$ , henholdsvis for Staten og Kommunerne (§ 22).

Endelig har Flertallet foreslaaet en Endring bestaaende i en Tilføielse til Bestemmelsen om de af Retten udnævnte uvillige Tagationsmænd, hvorved der kan appelleres til en Overtagationskommission.

Uf Hensyn til Lovens mange nye og uopprøvede Sider, foreslaas dens Gyldighed fastsat til foreløbig kun at have Varighed til 1ste Januar 1892 (§ 26).

De øvrige Endringer ere af mindre væsentlig Betydning, og Begrundelsen af disse forbeholdes til mundtlig Forhandling i Thinget.

Da det i flere Henseender kan have sin Interesse at vide, hvorvidt Opførelsen af Epidemihuse ad Frivillighedens Vej har nydt Fremme — en Sag, der blandt Andet er fremhævet som ønskelig af Landstthingets Udvalg i 1884—85, da Afsnittet om lovbestaaede Epidemihuses Opførelse i Kommunerne bortfaldt, medgives nedenstaaende Skrivelse fra Justitsministeriet, som Svar paa en Forespørgsel fra det under indeværende Rigsdags-samlings 1ste Afdeling nedsatte Udvalg:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 9de December 1886.

I Anledning af det ærede Udvalgs behagelige Skrivelse af 19de f. M. har Justitsministeriet indhentet Oplysninger fra samtlige Landets Fysici til Besvarelse af Udvalgets Forespørgsel om, i hvilke Kommuner og i hvor stort Omfang der ad Frivillighedens Vej er opført Epidemihuse. De derefter modtagne Indberetninger vise følgende Resultat for de forskjellige Fysikater: